

כתב את שפטו בפערת הרים ורבים מפערת הרים נספחו ללבודן. וזה היה דברם של תלמידי חכמים שראו ליילך רבתה במנה דבטים אמורים בשגוניו או הרפהח בסתר

אבל תלמיד חכם שבוחו או חרטו אדם בפרחמי אמור לו למחול על כבודו ואם מחל גענש שוה בזין תורה אלא נוקם וגוטר הדרבר בנהש עד שיבקש ממנו מחלוקת וימלך לו :

הַלְבָתָה עֲבֹדָת כּוֹמְבִים וְחַקּוֹתֵיהם

יש בכלל נ"א מצות. שתי מצות עשה. ומ"ט מצות לא תעשה. וזהו פרטן:

א) שלא לפנות אחר עבודת כוכבים. ב) שלא לטור אחר הרוחות הלב וראיות העינים. ג) שלא לנגדך. ד) שלא יעבד אותה בדרך עובדתה. ה) שלא ישתחוו לה. ו) שלא לעשות פסל לעצמו. ז) שלא לעשות פסל אפיקו לאחרים. ח) שלא לעשות צורות אפיקו לנו. ט) שלא להגיד אחרים אהורה. י) לשפט עיר הנדחת. א) שלא לבננותה. יב) שלא ליהנות מכל ממונה. יג) שלא להmitt ייחיד לעבודת כוכבים לעובדה. יד) שלא לאחוב לבננותה. יז) שלא לעזוב שננתנו. יט) שלא לשמעו מן המתנגן בשמה. כא) שלא לחתונגה באשרך ואפיקו עליהם הפסית. יט) שלא לעזוב שננתנו. ב) שלא לשמעו מן המתנגן בשמה. כא) שלא לחתונגה באשרך ואפיקו בשם חובה. יט) שלא לחתונגה באשרך. גג) שלא לישבע בשם עבודת כוכבים. כד) שלא לעשות אובי: החם. כב) שלא לנור מהרינות נבייא שקר. כו) שלא לישבע בשם עבודת כוכבים. כח) שלא לאבן בהם שעשות ידועני. כו) שלא להעביר למוליך. כו) שלא להקים מצבה. כח) שלא לחשוחות על אבן משמית. כט) שלא ליטע אשרה. אל) לאבד עבודת כוכבים וכל הנעשה בשביבה. לא) שלא ליהנות בעבודת כוכבים ובל מושמיה. אל) שלא ליהנות בעיטה לעובדי כוכבים. לד) שלא לחוץ עליהם. לד) שלא לחוץ עליהם. לח) שלא ישבו בארצנו. לו) שלא להדרות במנחותם ובמלבושים. לו) שלא לנחש. לח) שלא לקסום. לט) שלא לעונן. ט) שלא לחברו חלוף. מא) שלא לדריש אל המתים. טב) שלא לשאיל באובי. מג) שלא לשאול בידועני. מד) שלא לחקיף פאת ראש. מו) שלא להשווות פאת וקן. מו) שלא יעדת איש עדי אשה. מט) שלא תעודה אשה כליזין ועדי איש. מט) שלא לכתוב קעקע. נ) שלא לחתונגדך.

גומיאור כל המצוות האלו בפרקיהם אלו :

פרק ראשון

א ביבי אניות טעו בני האדם טעות נדל ונבורה עצה חכמי אותו הדור ואנו שעצמו מן הטוענים היה. זיו חיתה טוענהם. אמרו הויל והאלים בראשם כוכבים אלו וגולגולים להנгин את העולם ונתננס במרום וחולק להם כבוד והם שימושים המשמשים לפניו ראיין הם לשבחם ולפארם ולחיקם להם כבוד. וזה רצין האל ברוך הוא לנDEL ולכבד מי שנדרלו וכבדו. כמו שהמלך רוצה לכבד העומדים לפניו והוא כבשו של מלך. כיון שעלה דבר זה על לבם התחלו לבנות לכוכבים היכלות ולהקريب להן קרבנות ולשבחם ולשבחים לפארם בדברים ולהשתתחות למלוכם כדי להשיג רצון הבורא בדעתם הרעה. וזה היה עיקר עבדות כוכבים. וכן היו אמורים עובדיות היודאים עיקרה. לא שtan אמורים שאין שם אלה אלא העם

מנדרל עז

ויב אומבר אוניברסיטת מינכן מהילא. כוחה נציג דיזמונט (ד"ז'י) : פ"א בומי גנטס'ו', עד נן הילנוט אמא לטלוי היגלאת לאו גולחו. לנו קנן נצעמו וגכוונה מתקול שטאפייס ומון קלומו כתלמוד :

מצדע, תלכחות עבותות כוכבים פ"א ב

בכלומר מ"ט מ"ז פ"ג טסיה מלכה מוכה גמל מילויו. וגופתו במקומתנו על כל כלאי מילויו לא נתקה קיסר ש- ושה דרכן מילויו נתקה בלאו. ובוינו לחכ' שעריך פאול גמל סביכאל בוגרנו מ"ז כהה זרנו בז' מלכויות נתקהו. ובעוינו לחכ' שעריך פאול גמל סביכאל

חיה שמו אדרם שהיות מכירנו ולא יודע לא יתodium בעולם כבונו חנון ומתושלח נח שם ועבר. ועל דרכו ומיוזא בזון מודרנש שטן גורו ואנרכיס וויאנרכיס שנעשן בזון מודרנש שטן גורו ואנרכיס וויאנרכיס שנעשן

קטן ותתיחיל לחשוב עלם והוא ובכילה והחיה תמייה הייאך אפשר להזמין הגלגלה הזה נוהג תמיד ולא יהיה לי לחשוף איזה דבר אללא והוא יחוות הרבה בראור בשידורים

שלא יטעו בחן כל העם כמו אלו שהם מודומים לאלוות אלא אלו. וכך שכב עליהם כבוד גדול בכל העולם ולחודדים שיש לנו יוציא להרין. ורתחילה לעמוד ולקרוא בקהל גבור כל העם ולחודדים שיש השגנת

שם אלות אחד לכל העולם ולו ראו' לעבור. *והיה מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר
וממלוכה לממלכה עד שהגע לאוזן בנו נזח קורא שנאמר יקרא שם בשם ה' אל

בפי דעתו עד שיחזירחו לדרכן האמת עד שנתקבצוו אליו אלפיים ורבותות והם אנשי בית מוסיא כטו וילם חילען עולם. וכיוון שהיו העם מתבקצין אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע יככ אחד ואחד

אברהם ושותל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו. וישב יצחק מלמד ומהווים. ויצחק הודי' לעקב ומינחו למד וישב מלמד ומחזיק כל הנலים אלו. ויעקב אבינו למד ומשה וישראל.

לוי ומיניהם ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשומר מצות אברם. וצוח את בניו שלא יתקרכו אחר ממוןנה כדי שלא תשכח הלמוד. וחיה הדבר הולך ומתגבר בבני יעקב ובנילוים עלייהם ונעשה בעולם;

אבות. ומعلوم לא עבד שבט לוי עבודה כוכבים. ובמעת קת דינה והעיר ששתל אברם נער וחוורין את ה'. עד שארכו הימים לישראל במצרים וחזרו למלוד מעשיזון לעובד בכוכבים במוותן חוץ משפט לה

ביזון שנתנו בא משה רבינו ובחור ה' ירושאל למלוחת הכתין במצוות והודיעם דרך עבדתו ומה יהיה משפטם ותיעוזן. ומאהבת ה' אותנו ומשמרו את השכואה לאברהם אבינו עשה משה רבינו לבן של כל

פרק שני

א ערך חיווי בעבודת קופיבים של לא לעבור אחד מכל הברואים לא מלך ולא גלגל ולא כוכב ולא אחד אלה אשר אמל וברובם מחיי איגניז'ס יונדונוריה יונרין יש'ו, והוא האלהים וההוא עופר הנוראנו

אנוש ואנשי דורו מתחלה חורי – והוא שועבד כחן זיאע נא שועבד נא – וענין זה הוא שהוחיה רוחה תורחה עלייו ואמרה ופָּנֶן וְעַנְיִנֵּן

את המשמש ונו', אשר חלק ה' אלחנן אתם לחיות חיים וחוויים ואינם נפדים ממנהנו של עולם ומתאמיר שרاري להשתחרר.

דוחות מימון

፲፭፻፯

[ג] הנה נוכל ל��ים גם דבריו ריש לקיש דאמור בן שלש כתוב מילכ"ז ונלגרת בן מלך קיטס וכו' מein פק"ג, נכל': ואני מואמר שלא ניתן כי שמיון מכוון

וְהוּא כָּתוֹם וְרַגֵּן, אֶל מִצְבָּה קָרְבָּנוֹת גָּלָם קָרְבָּנוֹת דָּעַת אֲמָנָה
כָּדוֹן נְעָלָס וְמִזְרָחָן נְעָלָס: בֵּין קָרְבָּנוֹת גָּלָם וְבֵין קָרְבָּנוֹת דָּעַת
וְלֹא בְּרִישׁ לְקַרְשׁוֹת אֲמָרָה בְּן שְׁלַשׁ שָׂנָם שָׁגָרָה עַקְבָּה אֲשֶׁר שָׁמַעַנְהוּ
וְיַדְבֵּר הַרְבֵּרְדָּה רַגְגָּה אֲמָנָה וְכֵן, בְּרוּךְ הוּא קָרְבָּנוֹת לְחַנּוּן
וְיַדְבֵּר הַרְבֵּרְדָּה רַגְגָּה אֲמָנָה וְכֵן, בְּרוּךְ הוּא קָרְבָּנוֹת לְחַנּוּן

הניכר לאט מתקנים עם סוף ספרק. לנו מפוזר בגדלים ובדפוסים ניצבים קוויניות מודולריות המבוססות על ארכיטקטורה וארχיטקטורה מודולרית. וכן קיימות מנגנונות מושג ווגן.